

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An benè postea ei negaverit absolutionem, & S. Communionem ob
contractam eam furandi consuetudinem, sitque tale medium ulteriùs
continuandum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

Quod si prudens Confessar'us non qualemunque discretionem, sed maturam, pietatem insuper, modestiam, & magnum illius desiderium in eo animadvertat, non solum in Paschate, sed etiam aliis solemnioribus testis Eucharistiam eidem concedere poterit, ut notat cirt. Palao; quia nulla apparet ratio, ob quam hæc sit ei deneganda; cum se ad illam suscipiendam per actualem devotionem disponere possit. Si tamen quis mutus, surdus, & simul cæcus à nativitate foret, non esse S. Eucharistiam eidem administrandam meritò censent cirt. AA. eò quòd tales incapaces existant, tanti cibi dignitatem, & excellentiam cognoscendi.

206 Ad 2. Q. R. non fuisse hæc duo sacramenta Judæ aliàs ad eadem admitti solito deneganda ob eam furandi consuetudinem, quam per furta minuta contrahere scribitur, eò quòd ex una parte alia remedia ad eam deponendam adhiberi possint, aliàque pœnâ puniri, non spiritali hac gravissima, sed corporali, eàque ad emendationem efficaciori, magisque proficua, v. g. verberatione, aliave simili castigatione, cum deprehenditur furtim similia surripere. Ex altera parte Eucharistia, quâ tam longo tempore carere debet, sit ei maximè proficua, imò & valde necessaria ad præcavenda peccata futura; possitque se ad illam dignè

suscipiendam præparare ex propria consideratione eorum, quæ ab aliis fieri videt, vel per aliorum industriam ad illam disponi præmissa etiam Confessione, cujus omnia requisita hîc, & nunc habere potest, licet postmodum mutata voluntate relabatur, aliisque insuper etiam coram aliis præsentibus editis pœnitentiæ signis, per quæ scandalum, si quod fortè ex illius susceptione oriri posset, tolleretur. Accedit, quòd non videatur Judas graviter deliquisse per minuta illa furta successive tempore commissa, nisi fortè ab initio voluntatem habuisset notabilem quantitatem auferendi, nec satis agnoscere se lethaliter peccare Sacramentum eo in statu suscipiendo. Aliud tamen dicendum foret, si consuetudinem contraheret auferendi malitiosè summas graves, ita ut publicus peccator audiret, neque post seria monita, & castigationem adhibitam à peccato desisteret, idque aliis etiam constaret; quia Eucharistia, peccatori sive factò, sive jurè publico illam petenti, neganda est juxta unanimen DD. consensum, sive privatim petat, sive publicè, quia tunc petens nec jus verum, neque apparens habet petendi. Ubi maximâ opus est prudentiâ in repellendo peccatore à publica communione, ut notat Palao l. c. p. 20. eò quòd te incio potuerit peccatum suum retractâsse, illiusque serio pœnituisse, aliàque si quæ sunt, impedimenta sustulisse; præstat tamen

men, ut, cum peccatum tibi, & aliis notum sit, tibi quoque & aliis notus sit recessus ab eo, ut constet petentem Eucharistiam ad illius susceptionem dispositum esse: In articulo tamen mortis peccatori publico petenti non esse hoc Sacramentum denegandum, docet communis cum Suarez *D. 67. S. 6.* quia quisque præsumitur se tunc velle ritè disponere, & optimum, quod potest, animæ suæ remedium adhibere, scandalum quoque tollitur per extremam illam gravissimam necessitatem, vel per Ministrum Sacramenti pœnitentiam occultam moribundi ex hujus consensu manifestando, si opus esse videatur, id, quod Tambur *n. 24.* faciendum esse ait saltem tunc, quando ad moribundum Eucharistia publicè deferenda esset.

207 Ad 3. Q. non improbabiler censent Bald. *l. discretis n. 1. C. qui test. fac. post. Jas. n. 8. Anchar. n. 5.* & alii, mutum simul, & surdum à nativitate non posse matrimonium contrahere. Ratio est; quia non videntur tales habere posse legitimum consensum; nam licèt ex naturæ instinctu norint, quid sit copula, illiusque ardore brutorum more premantur; quid tamen matrimonium sit, & quid importet, scire posse non videntur. 2. Quia mutus simul, & surdus à nativitate uxta *l. qui id, quod 34. S. Mutus verb. donare, ff. de donat.* donare non potest; ergo multò minùs inire

contractum sponsaliticum, & matrimonium. Verùm.

Contrarium probabiliùs tenent, siquidem talis homo perspicacis sit intellectùs, Cov. *4. decretal. 2. cap. 2. fin. Host. c. cum apud, vers. Surdus. Præposit. n. 5. Tabiena q. 6. n. 7. Greg. Lop. l. 5. tr. 2. p. 4. Card. n. 1. Alex. de Nevo n. 12. Sanch, l. 1. D. 8. aliique.*

Ratio est, quia cum ex una parte matrimonium nullibi eis prohibitum reperiatur, difficillimum esset eos compellere ad castè vivendum, & remedium ad libidinis ardorem compescendum à naturæ Authore concessum eis denegare: ex altera parte muti, & surdi tam perspicacis læpè & acuti sunt intellectùs, ut multa explicatu difficilima facilè signis manifestent, aliæque ipsis significata, & explicata facilè percipiant, & intelligant, ut docet experientia.

Conf. ex *c. cum apud de sp.* ubi ad quæstionem an mutus & surdus matrimonialiter copulari possint? respondetur sic in num. singulari, *si talis* (nempe mutus, & surdus, de quo erat quæstio) *velit contrahere, non debet sibi denegari.* Ubi cum in singulari loquatur, de muto simul, & surdo intelligendum esse videtur. Demum si surdus, & mutus potest esse capax Sacramenti Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, ut supra dictum est, non est, cur signis etiam edoceri

Ec 3 non